

திருமூலர் பற்றிய கதைகள் உணர்த்தும் உண்மைகள்

ஆ. மணி

துணைப்பேராசிரியர் – தமிழ் & இணைத் தேர்வாணையர், பாரதிதாசன் அரசினர் மகளிர் கல்லூரி,
புதுச்சேரி – 605 003, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

உரைக்களம்

சைவத் திருமுறைகளில் பத்தாம் திருமுறையாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ள திருமந்திரத்தை இயற்றிய திருமூலர் பற்றித் தமிழ் இலக்கியங்களில் வழங்கும் கதைகள் உணர்த்தும் உண்மைகளை எடுத்துரைப்பது இம்முயற்சியின் களமும் தளமும் ஆகும். திருமந்திரம், திருமூலர் பெயரால் வழங்கும் நூல்கள், திருமூலர் பற்றிய குறிப்புக்கள் அடங்கிய தமிழ் நூல்கள், அவை பற்றிய ஆய்வுநூல்கள் ஆகியன இவ்வுரைக்கு அடிப்படைகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

திருமூலர் பற்றிக் குறிப்பிடும் நூல்கள்

திருமூலர் சித்தர்களில் முதல் சித்தராகக் கருதப்படுகின்றார். பிற சித்தர்கள் தங்கள் பாடல்களில் என்னைய சித்தர்களில் ஒருவரையோ, பலரையோ குறிப்பிடுவர். ஆனால், திருமூலர் யார் பெயரையும் குறிப்பிடவில்லை என்பர் (மு. அருணாசலம், பக்கங்கள், 258, 259).

திருமூலர் பற்றிய குறிப்புக்கள் சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டத்தொகை, நம்பி ஆண்டார் நம்பி செய்த திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, சேக்கிழார் செய்த பெரிய புராணம், உமாபதி சிவாசாரியார் பாடிய திருத்தொண்டர் புராண சாரம் ஆகிய நூல்களில் உள்ளன என்பது பாலூர் கண்ணப்ப முதலியாரின் (1979: 28) கருத்து.

திருமூலரின் வரலாறு திருமந்திரம் நீங்கலான சதுரகிரி புராணம், சுந்தரரின் திருத்தொண்டத்தொகை, சாமிநாத முனிவரின் துறைசைப் புராணம், திருவாவடுதுறைப் புராணம், பெரிய புராணம், திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருமந்திரம் ஆகிய நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள நிலையைத் தி. மகாலட்சுமி (2014: 17 - 23) எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

திருமூலர் பற்றிய முதல் குறிப்பினைத் தருபவர் நம்பி ஆரூரர் ஆகிய சுந்தரர் ஆவார். அவர்தம் திருத்தொண்டத் தொகையில் அக்குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது (தி. மகாலட்சுமி 2014: 18) என்றும், அடுத்த குறிப்பு நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் உள்ளது என்றும் கூறுவர் வ.சு. செங்கல்வராயப் பிள்ளை (டி. எம். குமரகுருபரன் பிள்ளை, பக்கங்கள் 31, 32).

திருமந்திரப் பதிப்புக்களைச் செய்தோர் திருமூலர் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் முயற்சியையும் நூலின் முன்பகுதியில் மேற்கொண்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. அவண் தரப்பட்டுள்ளவற்றுள் பல செய்திகள் பெரிய புராண அடிப்படையிலேயே உரைக்கப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. சிலர் திருமந்திரச் செய்திகளையும் எடுத்துரைப்பதையும் காணமுடிகின்றது. இனி, பெரிய புராணம் கூறும் செய்திகளைக் காணலாம்.

பெரிய புராணம் தரும் திருமூலர் வரலாறு

பெரிய புராணத்தில் 30ஆம் நாயன்மாராகக் கூறப்பட்டுள்ள திருமூல நாயனார் புராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் வருமாறு:

‘திருக்கைலாசத்திலே, சிவபெருமானது ஆலயத்துக்கு முதற்பெருநாயகராகிய திருநந்தி தேவருடைய திருவருளைப் பெற்ற மாணாக்கர்களாகிய சிவயோகிகளுள் ஒருவர், அகத்திய மகாமுனிவரிடத்தே பொருந்திய நண்பினாலே அவருடன் சிலநாள் இருத்தற்கு, அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் பொதியமலையை அடைதற்பொருட்டு, திருக்கைலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு, திருக்கேதாரம், நேபாளம், காசி, ஸ்ரீசைலம், திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சிபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் ஆகிய தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்து, அங்கே சுவாமி தரிசனம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாள் அந்தத் தலத்தை அகன்று செல்லும்பொழுது, காவிரியாற்றங்கரையிலுள்ள வனத்திலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரே கண்டார். சாத்தனூரில் இருக்கின்ற இடையனாகிய மூலனென்பவன் அவற்றை மேய்க்கின்றவன். அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்து கிடந்தான். அப்பசுக் கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைந்து, சுற்றி மிகக் கதறிச் சுழன்று மோப்பனவாக; சிவயோகியார் கண்டு, “பரமசிவனது திருவருளினாலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கல் வேண்டும்”

என்று ஆலோசித்து, "இவ்விடையன் உயிர் பெற்றெழுந்தாலன்றிப் பசுக்கள் துயரநீங்கா" என்று திருவுளங் கொண்டு தம்முடைய திருமேனிக்குக் காவல்செய்து, தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து, திருமூலராய் எழுந்தார். எழுந்ததும், பசுக்களெல்லாம் நார்த்தமும்ப நக்கி மோந்து, கனைத்து, மிகுந்த களிப்பினாலே வாலெடுத்துத் துள்ளி, பின்பு போய் மேய்ந்தன. திருமூல நாயனார் அது கண்டு திருவுளம் மகிழ்ந்தார். சூரியன் அஸ்தமனமாக, பசுக்கள் தத்தங் கன்றுகளை நினைந்து, தாமே முன் பைய நடந்து, சாத்தனூரை அடைந்தன சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்குப் பின்சென்று, அவைகளெல்லாம் வீடுகள்தோறும் போகத் தாம் வெளியிலே நின்றார்.

மூலனுடைய மனைவி "நாயகர் இன்றைக்கு மிகத் தாழ்த்தார்" என்று பயங்கொண்டு சென்று, சிவயோகியார் நின்ற இடத்தை அடைந்து, "இவருக்கு ஈனம் அடுத்தது போலும்" என்று, அவருடைய திருமேனியைத் தீண்டி; அவர் அதற்கு இசையாராயினார். அவள் அச்சமுற்று மயங்கி, "என்செய்தீர்" என்று, தளர், திருமூலநாயனார் "உனக்கு என்னோடு யாதொரு சம்பந்தமும் இல்லை" என்று மறுத்து, ஒரு பொதுமடத்தினுள்ளே புகுந்து, சிவயோகத்தில் இருந்தார். மனைவி அவ்விரவு முழுதிலும் நித்திரை செய்யாது கவலை கொண்டிருந்து, மற்ற நாள் அதனை விவேகிகள் பலருக்குத் தெரிவிக்க; அவர்கள் வந்து பார்த்து, அவளை நோக்கி, "இது பைத்தியமன்று; வேறு சார்புள்ளதுமன்று. இவர் கருத்துச் சிவயோகத்தினிடத்தேயாம். இனி இவர் உங்கள் சுற்றவியல்போடு கூடார்" என்றார்கள். அவள் அது கேட்டுத் துயரம் எய்தி மயங்க; அவர்கள் அவளைக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

சிவயோகத்தில் இருந்து திருமூலநாயனார் எழுந்து, முதனாளிலே பசுக்கள் வந்த வழியே சென்று தாம் சேமித்த சரீரத்தைக் காணாது, மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து, "சிவபெருமான் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோற்றுவித்த காமிக முதலிய சைவாகமங்களிலே பேசப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டுத் தமிழேனைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒரு நூல் செய்வித்தற் பொருட்டு இச்சரீரத்தை மறைத்தருளினார்" என்று தெளிந்து, திருவருளைத் துதித்து, திருவாவடுதுறையை அடைந்து, அங்குள்ள சிவாலயத்திலே பிரவேசித்து; சிவபெருமானை வணங்கி, அதற்கு மேற்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற அரச மரத்தின் கீழே போய், சிவயோகத்தில் இருந்தார். அவர் மூவாயிரம் வருஷமளவு அங்ஙனம் இருந்து, ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொரு திருப்பாட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டினால் சைவாகமங்களில் உணர்த்தப்பட்ட ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை என்னும் நான்கு பாதங்களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரமென்னுந் தமிழ்நூலைப் பாடியருளி, பின் திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்' (திரு.வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார், பக்கங்கள், 725 – 726).

இதுகாறும் கண்டவற்றின் தொகுப்பாகப் பின்வரும் கருத்துக்களை அறியலாம்:

1. சிவயோகியர் (பின்னாளில் திருமூலர்) நந்தி தேவரின் மாணவர்.
2. சிவயோகியரின் (திருமூலரின்) இருப்பிடம்: திருக்கைலாயம்.
3. அகத்தியர், சிவயோகியரின் (திருமூலரின்) நண்பர். அவரைக் காணவே, சிவயோகியர் பொதியமலைக்குப் வந்தார்.
4. திருவாவடுதுறை அருகில் காவிரி ஆற்றங்கரையில் சாத்தனூரைச் சார்ந்த மூலன் என்னும் இடையன் இறந்து கிடக்க, அவனுடைய பசுக்களின் துன்பம் போக்கவே, அவன் உடலில் புகுந்தார். அதன் பின்னரே அவர் திருமூலர் ஆனார்.
5. சைவ ஆகமங்களைத் தமிழில் உணர்த்தவே, இறைவன் இவ்வாறு செய்தார்.
6. தன் உடல் காணாமல் போகவே, திருவாவடுதுறையை அடைந்து மூலனின் உடலிலேயே இருந்து ஆண்டுகொன்றாக மூவாயிரம் பாடல்களைப் பாடினார்.

இவண் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களில் சில; திருமந்திரம் (திருமந்திரப் பாடல்களில் சில இடைச்செருகல்கள் என்பது நினைத்ததும்), நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, திருமூலர் கர்ப்ப வாகடம்; நந்திக் கலைஞானம் (மேற்கோள்: தி. மகாலட்சுமி, பக்கம் 17) ஆகிய நூல்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது குறிக்கத்தக்கது. சதுரகிரிப் புராணத்தின் கதை இதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும் (மேற்கோள்: தி. மகாலட்சுமி, பக்கங்கள் 18,19) அக்கதை இவண் ஆராயப்படவில்லை. மேற்கருத்துக்களின் பின்புலமாக மறைந்துள்ள உண்மைகளை உய்த்துணர்முறையில் பின்வருமாறு உரைக்கலாம்:

1. திருமூலர் பிறப்பினால் உயர்ந்தவர்; அவர் சாதாரண மனிதர் அல்லர். இறைவனின் காவலரான நந்திதேவரின் மாணவர்.
2. நண்பரான அகத்தியரைக் காணவே, அவர் தென்னாடு வந்தார். அவருடைய வாழிடம் தென்னாடு அல்ல; திருக்கைலாயம்.

3. எப்படி இறந்தான் என அறியப்படாத இடையனாகிய மூலனின் பசுக்களின் துன்பம் போக்கவே, அவனுடைய உடலில் சிவயோகியர் புகுந்தார். அவருடைய நோக்கம்; அந்தநேரத்தில் பசுக்களின் துன்பம் போக்குவதேயன்றி, மூலனை உயிர்ப்பிப்பதோ; நிரந்தரமாகப் பசுக்களின் துன்பம் போக்குவதோ அல்ல. மறுநாள் தம் உடலைத்தேடிச் சிவயோகியர் சென்றதன்மூலம் இதை அறியலாம்.
4. இல்லறத்தில் இருப்பது உயர்ந்ததல்ல. மூலனின் மனைவி, உயிர் பெற்று வந்த மூலனைத் தொட முயற்சிக்கும்போது சிவயோகியரின் செயல், இவ்வுண்மையை வலியுறுத்தும்.
5. ஆகமங்கள் தமிழில் இல்லை; வேறு மொழியில் (வடமொழியில்தான்) அவை உண்டு. அக்குறையைப் போக்கவே, இறைவன் இதனை நிகழ்த்தினார் என்பது எது எல்லாம் தமிழில் இல்லை எனப் பட்டியல் இடுவாரின் மனப்போக்கினை உணர்த்துகின்றது.

இவற்றுள் பல கருத்துக்கள், தமிழுக்கு எதிராகப் பிற மொழியை உயர்த்திப் பிடிக்கின்ற போக்குடையோர் கூறும் கருத்துக்களை ஒத்திருப்பதை அறிஞர் அறிவர். மேலும், உயர்ந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் பிற மொழிகளில் இருந்து தமிழுக்கு வந்தவையே. தமிழில் இவையெல்லாம் இல்லை. உயர்ந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் பசுக்களை மேய்க்கின்ற இடையர் முதலான இனத்தவர்களால் நடக்கக் கூடியவை அன்று. அவை உயர்ந்த பிறப்புடையவர்களாலே தான் இயலும் என்றெல்லாம் உரைப்பது, நடந்த நிகழ்வுகளை உயர்நிலையாக்கம் அல்லது வடமொழியாக்கம் (sanskritisation) ஆக்கும் மனநிலையை உணர்த்துகின்றது. (வடமொழியாக்கம் என்பது எல்லாம் உயர்ந்த பிறப்புடையவர்களால் ஆக்கப்படுவதே, பிறரால் அவ்வாறு செய்ய இயலாது. அவ்வாறு ஒருவர் செய்ததாக இருந்தாலும், அது அவரால் செய்யப்பட்டதல்ல. உயர் பிறப்புடைய ஒருவர் அவருக்குள் புகுந்து செய்ததே என்று உரைப்பதாகும். See: <https://en.wikipedia.org/wiki/Sanskritisation>).

திருமூலர் வரலாற்றைப் போன்றே, திருவள்ளுவரின் வரலாறு உரைக்கப்படுவதைக் காண்க: “திருவள்ளுவர் தனது திருக்குறளை மதுரை தமிழ் சங்கத்தில் ஏற்ற முற்படுகிறார். ஆனால் தமிழ் சங்கம் - வள்ளுவர் நான்கடி வெண்பாவை ஈரடியில் பாடியதால் தமிழ் இலக்கணப்பிழை என்று ஏற்க மாறுகின்றது. இதன் இடையில் அவ்வையார் தலை - இட்டு - மொழியின் இலக்கணத்தை பார்ப்பதை விட அதன் மெய்ப்பொருளையே பார்க்க வேண்டும் என கேட்டு - திருக்குறளை சங்க பலகையில் ஏற்ற பொற்றாமரை குளத்தில் இடுகிறார். திருக்குறளானது சங்க பலகையில் மிதந்து சென்று ஏறுகின்றது. மேலும் அசரீரி " வள்ளுவனே -நான் நானே - வள்ளுவன்" என சத்திய வாக்கு சொல்கின்றது” (http://thiruvalluvarlife.blogspot.com/p/blog-page_315.html).

நிறைவுரை

திருமூலர் பற்றிய இக்கதைகள் மேனிலையாக்கம் பெற்ற கதைகளே என்பதை இதுகாறும் கண்ட கருத்துக்கள் உணர்த்துகின்றன. இதனோடு, திருமூலரால் உணர்த்தப்பட்ட சைவாகமம் வடமொழியில் சொல்லப்பட்டதே என்னுமாப்போல வரும் பின்வரும் கருத்தினையும் இணைத்தெண்ணுக: “சைவ சிந்தாந்தம் என்னப்பட்ட ஆகமாந்தம், வடமொழியிலுள்ள 28 திவ்யாகமங்களின் இறுதிக் கோட்பாடு” (மாவை. வே. விசுவநாதப் பிள்ளை, பக்கம், 5*) (5* என்பது அவ்வெண் நூலின் தமிழெண் வடிவத்தில் தரப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிக்கும்). இவற்றின் உண்மைகளை உணர்வது அறிஞர் கடனாகும்.

துணைநூல்கள்

1. அருணாசலம். மு. 1976 (முதல் பதிப்பு). தமிழ் இலக்கிய வரலாறு – தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு – பதினாறாம் நூற்றாண்டு – மூன்றாம் பாகம். திருச்சிற்றம்பலம்: காந்தி வித்தியாலயம்.
2. குமரகுருபரன் பிள்ளை. டி.எம். (பதி.ஆ.). 1968 (மூன்றாம் பதிப்பு). திருமூல நாயனார் அருளிய திருமந்திரமாலை எனப் பெயர் பெற்ற திருமந்திரம் – பத்தாம் திருமுறை. வைகுண்டம்: ஸ்ரீ குமரகுருபரன் சங்கம்.
3. சிவப்பிரகாச தேசிகர். ந. (பதி.ஆ.). 1990 (இரண்டாம் பதிப்பு). திருமூலர் அருளிய திருமந்திர மாலை முந்நாறு (உரையும் – விளக்கமும்). அண்ணாமலை நகர்: அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.
4. செங்கல்வராய பிள்ளை. வ.சு.. 1951 (முதல் பதிப்பு). திருமந்திர ஆராய்ச்சியும் ஒப்புமைப் பகுதியும். திருப்பனந்தாள்: ஸ்ரீ காசிமடம்.
5. பாலார் கண்ணப்ப முதலியார் (உரைஆ.). 1979 (இரண்டாம் பதிப்பு). தமிழ் மந்திரம் மூலமும் விளக்கம் (ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடன் கூடியது). சென்னை: வானதி பதிப்பகம்.
6. மகாலட்சுமி. தி. 2014 (முதல் பதிப்பு). திருமந்திரம் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள். சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

7. விசுவநாதப்பிள்ளை. மாவை, வே. (பதி.ஆ.). 1912 (முதல் பதிப்பு). திருமூல நாயனார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய பத்தாம் திருமுறையென்னும் திருமந்திரம். சென்னை: ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை.
8. ஸ்ரீ ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (உரைஆ.). 1976 (முதல் பதிப்பு). நம்பி ஆண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த கலித்துறை அந்தாதி என்னும் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி. யாழ்ப்பாணம்: யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுத் தமிழ்நூற் பதிப்பு விற்பனைக் கழகம்.

THE FACTS THAT MAKE UP THE STORIES ABOUT TIRUMULAR

A. Mani

Text domain

The field and platform of this initiative is to tell the truth about the stories presented in Tamil literature about Tirumular who composed the Thirumanthiram which is included as the tenth Thirumurai. Thirumanthiram, books about Thirumoolar, Tamil texts containing references to Thirumoolar and research books on them are the basis for this discourse.

According to Balur Kannappa Mudaliar (1979: 28), references to Thirumoolar are found in Sundarar's Thiruthondathokai, Nambi Andar Nambi's Thiruthondar Thiruvandati, Sekkizhar's Periya Puranam and Umapathy Sivacharya's Thiruthondar Purana Saram.

History of Tirumula, the position stated in the books Sathuragiri Purana except Thirumanthiram, Sundarar's Thiruthondathokai, Saminatha Sage's Durasai Purana, Thiruvaduthurai Purana, Periya Purana, Thiruthondar Thiruvandati and Thirumandiram are highlighted by Mahalakshmi (2014: 17 - 23).

1. Tirumular was exalted by birth; He was no ordinary man. He was the student of Nandi Deva, the gate guardian of the Lord.
2. He came to the South to see his friend Agathiyar. His abode was not the south; Thirukailayam.
3. Sivayogiyar entered Mulan's body to alleviate the suffering of cows of Mulan, a shepherd whose death was mysterious. His purpose was to listen the suffering of the cows at that time was not going away, but reviving not permanently. He did not aim to rise Mulan from death. That was evident from the fact that the very next day Sivayogi went in search of his body.
4. Martial life is not to be considered higher. The action of Sivayogi, when Mulan's wife tries to touch the surviving Mulan, emphasizes this fact.
5. Agamas are not found in Tamil; They are available in Sanskrit. Only to rectify this, the Lord did this.

All these tales about Tirumular are overlaid.